

И тъкмо въ това време дошли въ България Св. Климентъ и другитѣ ученици на Св. Кирила и Методи. Тѣ били посрещнати отъ царь Симеона като божи пратеници, защото проповѣдвали на славяно-български езикъ. Учили славянитѣ на тѣхно четмо и писмо. До тогава българитѣ нѣмали свое писмо, свои книги.

Царь Симеонъ и всички български калугери и попове започнали денонощно да работятъ, да превеждатъ отъ гръцки на славянски езикъ, да пишатъ нови книги на разбранъ за народа си езикъ.

И въ скоро време България се сдобила съ много свои учени хора, които, подпомогнати отъ царь Симеона, просвѣщавали българитѣ.

България станала първата просвѣтена държава измежду всички славянски народи. И другитѣ славяни—руси, сърби взели писмеността, азбуката си отъ насъ, българитѣ.

България станала учителка на славянскитѣ народи.

ПЕТДЕСЕТЪ ГОДИНИ СВОБОДА

Изминаха се петдесетъ години отъ освобождението ни. Много борци българи паднаха въ борбитѣ за своя черква, свои училища, за свободата на народа, следъ като дълги години се бориха.

Най-после рускиятъ царь Александъръ II обяви война на Турция и изгрѣ свободата за насъ.

Петдесетъ години изминаха отъ тогазъ. Празднувахме тая петдесетгодишнина, за да си спомнимъ за борцитѣ за свободата, да си спомнимъ за нашитѣ освободители.

Свободата е слънце.

Да почитаме и пазимъ това слънце, за да грѣе на вѣчни времена надъ нашата родна земя.

Ал. Спасовъ

